

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber skal der træffes foranstaltninger til inden for fiskerisektoren at iværksætte de forordninger, som er og vil blive givet af Rådet og Kommissionen i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Til de foranstaltninger, der skal træffes for at anvende den fælles fiskeripolitik her i landet, kræves hjemmel i dansk lovgivning.

For så vidt angår omfanget af og udgifterne til administrationen af fællesskabernes og de nationale bestemmelser på dette område bemærkes, at det på indeværende tidspunkt endnu ikke er muligt at danne sig et sikkert skøn, men det må forudses, at den vil stille betydelige krav, herunder også med hensyn til antallet af beskæftigede medarbejdere.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

En forordning er ifølge traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i samtlige medlemsstater. Til supplerings af en forordnings bestemmelser eller til gennemførelse af disse bestemmelser kan det dog være nødvendigt at udstede nationale forskrifter.

Den ene af de grundlæggende forordninger inden for fiskerisektoren er rådsforordning nr. 2141/70 af 20. oktober 1970 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, der bl. a. tilstræber, at fiskeriets struktur udvikler sig på rationel måde, og at der sikres den befolkning, der ernærer sig ved fiskeri, en rimelig levestandard.

I princippet vil reguleringsforanstaltninger om fiskeriets udøvelse fortsat være overladt til den nationale lovgivning, men i enkelte specielle tilfælde vil der på fællesskabsbasis kunne gennemføres bestemmelser om adgangen til farvandsområder, fastsættelse af de former, hvorunder fiskeriet må udøves, samt om gennemførelse af fangstbegrænsninger, herunder fredningstider for fisk, oprettelse af fredede områder, forbud mod brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fiskemetoder m. v.

Efter lov nr. 210 af 19. maj 1971 om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri har fiskeriministerens bemyndigelse til at udfærdige forskrifter vedtaget i henhold til internationale overenskomster.

Traktaterne om De europæiske Fællesskaber kan

formentlig henregnes blandt sådanne overenskomster, men da fællesskabernes strukturpolitik har andre formål end at beskytte fiskebestanden, hvilket forskrifterne efter nævnte lov i princippet tilsigter, vil det være hensigtsmæssigt med en hjemmel i denne lov til at gennemføre de bestemmelser i Det europæiske økonomiske Fællesskabs ovennævnte forordning, der skal være umiddelbart gældende her i landet. Loven af 19. maj 1971 bliver dog ikke overflødig, idet omfanget af de internationale reguleringsforanstaltninger, der efter denne kan blive tale om at gennemføre, må påregnes at være videregående end foranstaltninger efter Det europæiske økonomiske Fællesskabs fælles fiskeripolitik.

I øvrigt forudsætter forordning nr. 2141/70, at der skal gennemføres foranstaltninger til koordinering af strukturpolitikken for fiskeriet inden for fællesskabet, ligesom der også vil kunne blive tale om foranstaltninger til en koordinering af medlemsstaternes politik for forskning og videnskabelig-teknisk bistand inden for fiskerisektoren. Også gennemførelsen af sådanne foranstaltninger foreslås hjemlet ved nærværende lov.

Den i forordningerne hjemlede frie adgang til fiskeri på andre medlemsstaters fiskeriterritorium kan imidlertid efter tiltrædelsesaktens art. 100 fraviges, idet medlemsstaterne har adgang til at forbeholde udøvelsen af fiskeri på eget fiskeriterritorium for egne statsborgere inden for en 6-sømile-grænse i en periode indtil 31. december 1982, ligesom Danmark har adgang til at forbeholde sig fiskeriet inden for 12-mile-grænsen i Nordsøen mellem Blåvands Huk og Thyborøn i samme tidsrum.

Denne adgang til i en overgangsperiode at etablere et nationalt 6-henholdsvis 12-sømile-fiskeriterritorium er en medlemsstat ikke forpligtet til at benytte sig af, hvorfor en hertil sigtende forskrift ikke kan anses at være omfattet af de i stk. 1 omhandlede *nødvendige* foranstaltninger, således at en særlig hjemmel til at fastsætte bestemmelser herom er påkrævet. Med henblik herpå samt andre tilfælde, hvor der i forordninger måtte være adgang til at fravige disse på national basis, søges den i stk. 2 indeholdte hjemmel for fiskeriministeren.

Danmark har i øjeblikket et 12-sømile-fiskeriterritorium i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, medens fiskeriterritoriet kun er 3 sømil i de øvrige farvande jfr. § 1, i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri. Da der ikke i gældende lovgivning